

Baltimore, Md., 7. augustil 1970

Kallis sõber Herman Rajamaa,

Sind ja prouat tervitades ning kõike hääd soovides, tulen palvega mulle kaasa aidata alljärgnevas.

Koolimees ja keeleteadlane Henno Jänes suri hiljuti. Ta saatis mulle 24. veebruaril k.a. tutvunemiseks 1 eks. "ŠČNAJALGA" ja palus mu kaasabi selle levitamiseks.

Minu soovil saatis trükikoda Repro Print tema ülesandel mulle levitamiseks 5 eksemplari seda raamatut. Ma olen suurte raskustega ja sekeldustega suutnud need 5 eksemplari ära müüa.

Nüüd seisn ma küsimuse ees: kellele ja kuhu ma pean saatma
raha müüdnud raamatute eest?

Uhes kirjas mainib Henno Jänes Eesti Kirjanduse Komiteed kui kirjastajat, kelle aadressikd on antud Stockholms Universitet, Finska institutionen, Estniska avdelningen, Apelbergsgatan 50, III S-111 37 Stockholm, Sweden.

Pean ma raha saatma sellele komiteele?

Mul on olnud mulje, et Henno Jänes raamatut ise levitas ja võib olla on ta pärijad huvitatud saadaolevast summast? Kuuldavasti oli ta lesk, ent tal on lapsi, nüüd pärijaid.

On ju võimalik, et edaspidi üks või teine neid raamatuid, s.o. Henno Jänese põimitud "SÕNAJALGA" osta soovib. Säärasel korral ma saadaksin soovi resp. tellimise edasi otse Rootsi ja lasen raamatu saata tellijale, s.o. ma ei taha neid omale siia "lattu" müügiks tellida. Sest neid on raske müüa, kuna on määratud koolidele ja organisatsioonidele. Palju neid siis on? Tavaline raamatusõber ju naljalt seda ei damnda.

Mu kiri 28. juulist k.a. on Sul on juba käes. Tekst venis pikaks ja ega ma seal suurt isiklikku pajatada ei saanudki.

Puhkust olen oodanud asjata, ikka on olnud midagi hädavajalikku toimetada ja praegu olen hädas ja vaevas asudes septembri kuu Bülletääni kirjutama. Ei arele mõte ega istu masinakiri, üsna paranda ja paranda ja tee ümber... Võib olla on ilmastik selleks liiga kuum ja niiske ja täis gaase... Tervis kipub soovida jätma... Võtan praegu mingeid tablette, mis peavad veresooni laiendama, ajus ja jalgades eriti... Need teevad aga mu uimaseks ja nõrgaks... Tänaval kõnni nagu oleks purjus... Puhkust, kui säärane on jäänud tulemata... Ega suurlinnas, eriti kui puudub auto, puhata ei saa. Toas on umbne ja kuum ja väljas - sompus ja väga kuum... Peaks sõitma kuhugile mereranda, aga kuhu? Randa on rohkesti aga see kõik on "private" ja pole juurde-
pääsu... Avalikud pargid ja raanad on aga kaugel, autosõidu ulatuses...

Minuni ulatus kuuldus, et Sinu kirjutis on ilmunud Kanada "Meie Elus", ei mitte selles lehes, vaid "Vaba Eestlases". Ma pole veel saanud sellega tutvuneda. Mul Kanada ajalehti ei käi. Meie Eesti Maja lugemislauas on olemas ja mõnel kaasmaalasel on ka seda. Küll ma soetan lehe ja loen.

Meie Eesti Koolis algab töö septembri viimasel pühapäeval, 27. septembril. 12. septembril teeme kirjandusõhtu Bernard Kangro 60 a. sünnipäeva puhul. Ja eeloleva aasta jaanuaris August Mälgu 70 a. juubilsünnipäeva puhul.

Seisab ees jälle tegevusrohke hooaeg, mil tuleb jälgida ja andmeid koguda ja siis näha vaeva selle paigutamiseks, Bülletääni veergudele. Oleks vaid veidi enam abi selles...

Aga - jooni pämast ajan"asja" edasi!

Ole ise ja tervita abikaasat tervisega!

Sinu

! a. J. Litzner